

sigelse. Hertil kommer endnu, at Lærerne ikke have et bestemt Krav paa en vis Pension, idet det staaer i Skoleaordningen, at Cancelliet, altsaa nu vel Cultusministeriet, skal afgjøre Sagen i ethvert enkelt Tilfælde. Tager man Hensyn til den ringe Løn, den meget uvisse Stilling og den uvisse Udset til Pension, saa er det jo klart, at de københavnske Læreres Stilling er langt ringere end Lærernes Stilling andre Steder. Det er derfor ikke alene Tilfældet, at kun Faa melde sig; men mange af de dygtigere Lærere staae paa Springet til at forlade Byen, naar de kunne faae en nogenlunde god Stilling paa Landet, og jeg kender saaledes ikke faa Exempler paa, at Lærere have foretrukket Ansættelse udenfor Hovedstaden. Det er nu disse uheldige Forhold, som mit Forslag gaaer ud paa at afhjælpe ved at forhøje Lønnen, ved at give Lærerne, idetmindste et vist Antal, fast Ansættelse, og ved at optage den Pensionsberettigelse, som er givet i den sidste Lov om Lønningen til Lærerne i Kjøbstæderne og paa Landet. Det er nu visse- lig min Mening, at Skolevæsenet bør være en Communalsag, og at det derfor var ønskeligt, at Sagen havde kunnet ordnes paa den Maade; men det lader ikke til, at Sagen vil kunne gaae ad den Vej, idet man, da Communalloven for Kjøbenhavn var for her i Saalen, lod Skoledirecteuren bestaae, altsaa anerkjendte, at der maa være en Myndighed udenfor eller over Communalbestyrelsen. Det er nu paa ingen Maade mit Ønske, at man skulde forbigaae Communalbestyrelsen; men jeg mener, at dersom mit Lovforslag er saa heldigt at vinde den ærede Cultusministers Billigelse, vil der være Tid til at forhandle med Communalbestyrelsen, og saa vilde det jo blive muligt i denne Sæssion at faae en Lov ud, hvortil Kommunen havde givet sin Billigelse.

Foruden disse to Hovedpunkter, er der i mit Forslag adskillige andre Punkter af mindre Betydning, som jeg skal tillade mig at henvise til, naar Lovforslaget foreligger trykt. Jeg skal dog imidlertid omtale et enkelt Punkt. Der bestaaer her særegne Classer af Skoler, nemlig de saakaldte Kirkeskoler, som ere fundere ved mange Dotationer af Afvøde, og at

forandre deres Stilling ved en Ministerresolution, anseer jeg for utilraadeligt. Denne Sag har i 2—3 Aar været under Ventilation, men endnu er der intet Resultat kommet. Det er imidlertid vistnok ønskeligt, at disse Skoler blive reformerede, og derfor gaaer mit Forslag ud paa at give Cultusministeren Bemyndigelse til at træffe dertil sigtende Bestemmelser, naar Skoledirectionen og Communalbestyrelsen derom ere enige, ligesom jeg ogsaa har foreslaaet at inddrage de nu bestaaende fattiggskoler og derimod henvise Børnene til de bestaaende Friskoler.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det ærede Thing.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Forslag til Beslutning med Hensyn til Dyprettelsen af en Søs og Handelsret i Kjøbenhavn, (Lovforslaget findes i Anhang A, Sp. 887—888).

L. C. Larsen: Jeg har væsentlig ladet mig bestemme til at tage Deel i at stille dette Forslag ved Dyringer, som jeg oftere har hørt af Handlende her paa Pladsen. Det er nemlig meget hyppigt hændet mig, at de have udtalt det som Noget, der vilde være særdeles gavnligt, dersom der her paa Pladsen kunde blive oprettet en Handelsret saaledes, som mange af dem have lært den at kende i andre store Handelsstæder, hvor man har været veltilfreds med dens Dyprettelse og Virksomhed. Vi behøve navnlig ikke at reise længere end til Hamborg, hvor man vil finde en saadan Ret, og efter Alt, hvad jeg har erfaret, har den der hadt gavnlige Følger. Det, som man skal vente at opnaae ved en Søs og Handelsret, vilde vistnok i det Væsentlige være deels en større Hurtighed i Behandlingen og Paa- kjendelsen af Sagerne, og deels en større Sagkyndighed med Hensyn til selve Afgjørelsen. Hvad den hurtigere Behandling af Sagerne angaaer, saa er det indlysende, at Handelsfager meget ofte trænge til en hur-